

sa-pli-sa; bet nu es redzu, kas Tu manis labad nāvi e-si uz-nē-mies.

Kā ap-rakšu es Te-vi, mans Dievs? jeb kādā ausēklī es Tevi ie-ti-šu? kā-

dām rokām aizskāršu Tavas netrūdo-sās mie-sas? jeb kā-das dzie-

smas dziedāšu es Tavai mīrtībai, ar zē-lī-gais? Es augstīteicu Tavas

cie-ša-nas, sla-veju arī savu aprakšānu un augstāncelša-nas, sauca-dams:

Kungs, gods Te - - vim.

Kungs, lai nu Jans
 Kolps... Svētais Ārns...
 Pēc Mīcā Tēos...
 Bārd.: Amān. Godi-
 9 ar jāceps... Slavē
 - tagad: Uz mīes
 nesājam sēvam...
 Gudrība. Slavē.
 Stiprini, ar Ārns...
 u. r. un zobajam.
 Pēc tam: Nāciet
 godāsim... (br. H. Gpp)

Lielā Sestdiena.

Rīta dievkalpojums.

Parastais sākums. Pēc Lielās ext. Dievs ir Kungs... Godīgas jāceps...
 Slava: Kad Tu nemirstīgā Dēvība... Tagad: Uz mīes nesājam... Pēc tam
 dziedam 17. kafismas (109. Dāv. dz.) pantus pārmaiņus ar īpašām slavas diev-
 smām. Kafisma sadalīta 3 daļās, pie kam dziedam tikai ketras daļas
 sākumu un beigas; pārējo lasa priesteris (slavas dziesmas) ar psalmiņģi
 (Dāv. dz. pantus) pārmaiņus. Pēc I. un II. daļas māsā ekstāzija. Pēc
 III. daļas svētd. nopari uz 5. mēd. Slavēts esi Tu, Kungs... Gargelu dra-
 che... u. c. līdz galam. Māsā ext.; 51. Dāv. dz.: Apzēlojies... Kanons,
 6. mēd.: Kas vesos laikos...; Mānā dvēselē... nodziedam. 9. dāsesms atvēr-
 tojumam parasti dzied trio Protītāja kāpā guldīs. svētkildei priekšā,
 baznīcas vidū. Māsā ext. Tas Kungs mīes Dievs ir sēts. Tīss,
 kam dvāsa... uz 2. mēd. Slava-tagad: Augstotīcāms esi Tu... (2. mēd.)
 Lielā slava dziesma. Krusta gājēns laikā dziedam „Svētais Ārns” vai-
 rākas renes. Teesol baznīcā priest.: Gudrība. Lai klausām. Bārd.: Godīgas